

[Finansministeren.]

Frederiksberg kommunalbestyrelse har fremsat ønske om, at opkrævningen af ejendomsskatterne til staten for ejendomme beliggende i kommunen må overgå fra Københavns amtstue til kommunen, således at kommunens grundejere får mulighed for at betale samtlige skatter samme sted.

Ejendomsskatterne til staten opkræves i købstæderne af kommunalbestyrelsen og uden for købstæderne af amtstuerne, der tillige opkræver de amtskommunale ejendomsskatter. Da Frederiksberg kommune ikke har egentlig købstadstatus, opkræves ejendomsskatterne til staten i Frederiksberg kommune derfor ligesom i de københavnske omegnskommuner af amtstuen. Derimod opkræves der ikke således som i omegnskommunerne ejendomsskatter til amtskommunen i Frederiksberg kommune, som altså i så henseende er stillet som købstæderne, og der er derfor ikke administrative vanskeligheder forbundet med den foreslåede nyordning. Ifølge en af Københavns amtstue foretaget beregning anslås amtstuens udgift i forbindelse med ejendomsskatteopkrævningen på Frederiksberg til ca. 20 000 kr. i finansåret 1955-56, medens det opkrævningsvederlag, 1¼ pct. af de opkrævede skatter, der ville være tilfaldet Frederiksberg i kalenderåret 1956, anslås til godt 40 000 kr. Selv om nyordningen således vil medføre en merindtægt for Frederiksberg, anser jeg det for rimeligt at imødekomme kommunalbestyrelsens ønske, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg derfor anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om bekæmpelse af kønssygdomme.

Lov nr. 193 af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme afløste den såkaldte oktoberlov, lov nr. 81 af 30. marts 1906 om modarbejdelse af offentlig usædelighed og venerisk smitte. På baggrund af den betydelige stigning under og umiddelbart efter sidste krig i antallet af smittede med kønssygdomme indførte loven af 4. juni 1947 skærpede regler om smitteopsporingen og

pligten til at underkaste sig lægebehandling.

Loven skulle forelægges til revision i rigsdagssamlingen 1951-52, men da det viste sig, at antallet af smittede med kønssygdomme da var faldet stærkt og endda lå lidt lavere end før krigen, blev revisionen udskudt til folketingsåret 1956-57. Man lagde tillige vægt på, at loven havde virket godt og gnidningsløst, og at det af lægelige grunde ikke fandtes forsvarligt at slække på agtpågivenheden over for kønssygdommene.

I 1956 fandtes sundhedstilstanden med hensyn til disse sygdomme i det væsentlige uforandret, og dertil kom, at der fra et udvalg nedsat af justitsministeriet, den såkaldte prostitutionskommission, forelå en betænkning bl. a. indeholdende en række forslag om hjælp til unge piger, hvis livsførelse i særlig grad indebærer fare for smitte. Man fandt det hensigtsmæssigt at afvente, hvilke foranstaltninger prostitutionskommissionens arbejde ville resultere i, og kønssygdomslovens revision blev derfor udskudt i 3 år.

I de sidste år er antallet af anmeldte tilfælde af kønssygdomme faldet lidt, men der har i den seneste tid på ny været nogen stigning i tallet på disse sygdomme. Der er således stadig grund til at være på vagt mod kønssygdommene, og hertil kommer, at der ikke i indeværende folketingsår kan forventes fremsat lovforslag på grundlag af prostitutionskommissionens betænkning. Det må derfor stadig forekomme hensigtsmæssigt at vente med en almindelig revision af loven.

Derimod er man blevet opmærksom på, at det ved en ændring i 1954 af kønssygdomsloven er blevet pålagt politiet at meddele en person, der er tvangsindlagt på sygehus i henhold til lovens regler, og som har fået afslag på begæring om udskrivning, at han har adgang til at få afslaget prøvet ved domstolene. Det bør rettelig være sygehusets læge, der giver denne meddelelse, da det er ham, der tager stilling til spørgsmålet om udskrivning, og loven foreslås derfor ændret på dette punkt.

Endvidere foreslås det, at der i retssager for overtrædelse af kønssygdomsloven på tiltaltes begæring skal beskikkes ham en forsvarer, hvis der bliver spørgsmål om at